

Nỗi Buồn Của Trưởng

Trưởng Khiêm phát động loạt bài “Niềm Vui của Trưởng” khiến tôi chợt nghĩ là mình muốn viết một bài về “Nỗi Buồn của Trưởng”! Trưởng cũng có nhiều nỗi buồn lắm chứ!

Một trong những nguyên nhân gây ra nỗi buồn là cảnh chia ly! Khi một em trong ngành của mình vì lý do nào đó không còn đến với đoàn nữa hay bỗng dưng đọc email của một Trưởng thông báo tạm nghỉ sinh hoạt vì lý do gia đình, việc làm. Nhưng cái buồn nhất là thỉnh thoảng có những trưởng hợp bất hòa mà không giải quyết được khiến đi tới chỗ xa nhau! Vì là công tác thiện nguyện nên không có gì ràng buộc một khi có người muốn bỏ cuộc chơi! Biết làm sao khi mà tinh thần Hướng Đạo, máu Hướng Đạo trong người không nồng nàn, đậm đà để vượt qua những thử thách đó. Nỗi buồn còn là khi con đã lớn, như chim tung cánh bay ra khỏi đoàn, để đi học, đi làm. Không còn cảnh đê huê mẹ con cùng vác lều đi trại, cùng chung sức thực hiện đăng cấp, và chứng kiến sự thành đạt của con.

Mỗi năm cứ đến kỳ trại Liên Đoàn lại có nỗi buồn mang tên “nỗi buồn Bridging” khi tiễn các em leo lên cầu để chuyển sang ngành lớn hơn! Bù lại nhìn các em nay đã trưởng thành, đầy tự tin là nguồn an ủi vô biên giúp tăng thêm sức mạnh để hăng hái tiếp đón các em từ ngành nhỏ lên!

Còn một nỗi buồn to tát hơn nữa là cái buồn mà tôi sắp phải trải qua. Đó cũng sẽ là nỗi buồn cho tất cả những Trưởng nào có “tế bào Hướng Đạo” trong máu, suốt đời đeo đẳng với HĐ! Có ai biết tế bào HĐ hình dáng thế nào không nhỉ? Và chúng sinh trưởng, hoạt động ra sao mà cứ bắt những người có danh xưng là “Trưởng” phải thức khuya ngồi bên đống lửa để nói những chuyện chỉ có họ hiểu; rồi thì dậy sớm để chạy theo đám trẻ bày ra những trò chơi mà trưởng cũng say sưa hòa mình với các em.

Nói đến danh xưng, mới đây được đọc loạt bài bàn luận về cách xưng hô của trưởng, rất đồng ý với Tr. Tân là có gì quan trọng trong một danh từ mà phải rắc rối như thế? Cũng cảm ơn Tr. Linh

Vũ đã chia sẻ một bài phân tích “qualifications” của người “hành nghề Trưởng”! Đọc bài này chắc các trưởng thấy lên tinh thần với câu “...làm trưởng phải có ơn kêu gọi...” Thế ra mình cũng quan trọng lắm! Những trưởng chỉ các vị linh mục, các thầy tu mới có ơn gọi... Như vậy việc làm khiêm tốn của người trưởng cũng được nhìn nhận tuy không to tát như các việc liên quan đến quốc gia dân tộc hay cục diện thế giới.

Thật sự, hạnh phúc đơn giản của người Trưởng chỉ là nhìn thấy nụ cười hồn nhiên, ánh mắt rạng ngời của các em. Cao hơn một chút là khi thấy các em trưởng thành, đạt được các đăng cấp chứng tỏ thành quả đào luyện của trưởng và sự tiếp thu hữu hiệu của các em. Hạnh phúc cũng bất ngờ khi trưởng vắng mặt khiến các em có dịp bày tỏ sự thương nhớ. Như trưởng hợp Tr. Quang Lê vì việc riêng tạm nghỉ sinh hoạt, khi đến tham dự buổi Count Down của Liên Đoàn đã “bị” hay “được” các em Sói con bu lại ôm chân, níu tay chào mừng! Tr. Khiêm được dịp xúi các em “bu” thêm nhiều nữa để trưởng mau thu xếp chuyện riêng mà sớm trở lại với các em.

Một khi đã gắn bó với cuộc đời HĐ, người trưởng nào cũng ước muốn được chung vai sát cánh cùng các trưởng khác để sinh hoạt mãi mãi với các em. Tuy nhiên tất cả mọi sự đều có chu kỳ. Trái tim có thể trẻ mãi không già, nhiệt tình có thể tiếp tục cháy sáng, nhưng cơ thể lại không hòa đồng. Rồi cũng đến lúc người trưởng phải tuân theo quy luật thời gian để tháo xuống chiếc khăn quàng vẫn ôm ấp trên cổ bao nhiêu lâu nay

tượng trưng cho niềm hãnh diện của đoàn mình. Ngậm ngùi biết bao khi bắt buộc phải xếp lại bộ đông phục đã từng giúp mình hiên ngang đứng trong hàng ngũ trưởng! Theo sau đó là hành trang bao gồm cái ba lô, chiếc túi ngủ, lều cá nhân, địa bàn...từ nay cũng “bị” về hưu theo chủ của nó! Và nhất là làm sao nói lên lời từ giã với những người bạn đồng hành đã từng cùng nhau chia sẻ đời sống Hướng Đạo trong những năm dài, đã xem nhau như là gia đình thứ hai, đã gần gũi nhau còn hơn người thân. Cùng ăn, cùng chơi, cùng ngủ, cùng hoạch định chương trình hướng dẫn các em!

Tôi biết chắc là tôi sẽ rất nhớ Tr. Hà Khiêm và Tr. Hồ Đức và gần đây Tr. Chính mà tôi xem như các cậu em thân thiết. Những trưởng này còn trẻ hơn tôi nên luôn quan tâm săn sóc cũng như trêu chọc cho tôi vui, tuy nhiều lúc cũng làm tôi dở khóc dở cười.

Trong thời gian Đức làm Liên Đoàn Trưởng và tôi là Liên Đoàn Phó Nữ, hầu như ngày nào cũng nghe cậu em réo gọi:

- Chị L. ơi! Làm sao bây giờ...
- Chị L. ơi! Lại có chuyện nữa rồi...
- Chị L. ơi! Chết em rồi...

Không phải chỉ một mình Đức mà hầu như LĐT nào cũng thấy rất là “khổ sở” trong khi thi hành nhiệm vụ. Trừ LĐT Nguyễn Đoàn là người cứ tà tà, điềm tĩnh trước mọi chuyện và khi nào không thích nghe thì cứ giả vờ...lãng tai! Nhờ vậy mà Tr. Đoàn đã kiên trì (hay lì lợm..!!!!) giữ chức vụ này 18 năm dài! Nữ LĐT Liên Hương không ngớt cầu mong cho mau hết nhiệm kỳ, LĐT Hồ Đức rời khỏi chức vụ với bệnh loét bao tử, và LĐT Đỗ Việt Long tóc bạc hết một nửa và đang hứa hẹn sẽ ăn mừng khi chấm dứt nhiệm kỳ???

Tôi cũng ghi nhớ sâu đậm những khuôn mặt nữ lưu của TS. Tr. Phong Nhã mạnh mẽ, cương quyết. Tr. Liên Hương trầm tĩnh, nhẫn nại, Tr. Hồng Bích đa tài, lịch thiệp... tuy hiện tại đã xa rời TS nhưng vẫn là những mẫu mực cho tôi ái mộ và noi theo! Tr. Hội An nhanh nhẹn, tháo vát. Và còn những trưởng đã một thời sát cánh trong ngành nữ như Tr. Diệu Tâm của Junior; Tr. Bảo và sau đó hai chị em Tr. Xuân Hương, Xuân

Hồng của Brownies. Một trưởng nữ đã cùng tôi đeo đẳng với TS lâu nhất là Tr. Phương Anh. Hẳn là cái nghiệp của hai chúng tôi gắn liền với TS nên bao lần Phương Anh thông báo tạm nghỉ, tuyên bố chấm dứt nghề trưởng, dự định dứt áo ra đi...đều...thất bại! Và đến bây giờ vẫn cùng tôi cố thủ ở TS!

Mỗi Trưởng đối với tôi đều có những kỷ niệm khó quên, những gắn bó không rời!

Trong thời gian gần đây, người chia sẻ với tôi nhiều nhất là Tr. Xuân Hương. Tuy chỉ nhận địa vị khiêm nhường của một người trưởng bình thường nhưng có thể nói XH là người với những “bước chân âm thầm”...đã đóng góp nhiều nhất cho Liên Đoàn, làm việc nhiều nhất đằng sau hậu trường. Bất cứ việc gì, của ngành nào, nếu cần là có người này. Vai nhỏ nhưng gánh rất nhiều. Có khả năng làm bất cứ công tác nào và cũng không quản ngại việc lớn nhỏ gì!

Bên cạnh là các Trưởng ngành Nữ, không khác nào chị em thân tình. Tr. Tâm, cô em nói giọng miền Trung quý phái, tính tình mộc mạc, dễ

thương...xem như con gái của gia đình Trương Sơn vì đã gắn bó lâu đời với đoàn, từ đoàn sinh trở thành trưởng của bầy chim bé nhất. Hồng Nhạn trầm tĩnh, sâu sắc và Cẩm Huệ hiền lành, dịu dàng cùng chần dất Ấu Đoàn Hướng Dương rất là hòa hợp, đã đào tạo rất nhiều chim non để đưa lên cho tôi tiếp tục uốn nắn thành những thiếu nữ hứa hẹn rất nhiều khả năng.

Trưởng Sơn cũng rất may mắn có một Trưởng không nói, chỉ cắm cúi làm mà thôi. Lúc mới biết

tôi còn ngại ngần mỗi khi có việc nhờ đến. Trưởng này có cái tên rất đẹp: Hứa Quế Trung (nghe như phim bộ, vì anh chàng người Việt gốc Bông thiệt đó!) Bây giờ thì tha hồ nhờ cậy mà không...biết...ngượng vì Tr. Trung lúc nào cũng sẵn sàng nhận việc!

Tr. Trung phụ trách Thiếu Nam, nên Thiếu Nữ cũng được hưởng lây mỗi khi đi trại của ngành Thiếu, được Tr. Trung săn sóc tận tình!

Ngành Thiếu còn một Tr. khác, hình như cũng lại gốc Bông chẳng? Lưu Dân Thoại, có bà con với Lưu Bị không vậy? Tr. này rất hăng say với Hướng Đạo cũng như hăng say...kiếm tiền cho LĐ nên đã tổ chức gây quỹ rất thành công. Sang năm làm nữa nghe Tr. Thoại!

TS chắc sẽ được hưởng lây phước của 2 trưởng Thiên Sư...đang tu hành ráo riết! Tr. Nhân và Tr. Hậu ăn chay trường, không sát sanh! Tr. Phương Anh tuy kiêng thịt nhưng lại rất mặn mà với đồ biển. Tuy nhiên, khi cắm trại thì chắc không có ai nấu seafood cho Phương Anh. Ban nhà bếp luôn luôn có đồ chay cho 3 trưởng này, và mọi người lại được dịp ăn ké cả chay lẫn mặn!

Nói đến chuyện ăn uống không thể quên Phụ Huynh là những người phụ trách việc lo cho bao tử của LĐ! Nhiều phụ huynh của TS còn tận tụy chẳng kém Trường, không ngại nhọc nhằn để lo cho mọi người được ấm no, vui chơi đầy đủ, trong tất cả những sinh hoạt của LĐ. Trong số này phải kể đến chị Cindy (nhưng chị không xin...đi...mà luôn xin về với Trường Sơn); một khi đã giao nhiệm vụ nào, cho dù bận rộn hay có vướng bận chuyện khác phải vắng mặt, chị cũng sắp xếp chu đáo toàn vẹn. Anh Bình, Hội Trưởng, không phải chỉ của Phụ Huynh TS mà còn là của nhiều hội đoàn khác, không biết làm cách nào mà anh chu toàn bốn phận không sai sót. Tuy lúc “bị” mọi người bầu vào chức vụ này, mặt mũi anh méo xẹo nhưng cũng “anh dũng” nhậm chức và từ đó luôn là một nguồn hỗ trợ đắc lực cho LĐ! Anh còn là một đầu bếp giỏi với món thịt chiên độc đáo trong mỗi kỳ trại LĐ. Một nhân vật nổi bật khác là anh Nguyễn Bá Thành. Người này tuy hiện tại không mặc áo HD nhưng đầy tinh thần HD, biết nhiều về HD nên nhiều lúc

lại còn sửa sai tôi là người đang mặc áo HD!... Anh là một con người của hành động tích cực, có khả năng ở nhiều mặt, thấy LĐ có nhu cầu gì là tự nguyện giúp một cách đặc lực và đem lại thành công tốt đẹp. Thêm vào đó anh còn có tài năng về mặt văn nghệ, đã cùng chị Anh Đào giúp cho những buổi trình diễn văn nghệ của TS được đánh giá là xuất sắc. Anh Đào cũng lại là một may mắn khác cho TS, đã cống hiến tài năng thiên phú cho biết bao nhiêu màn sáng tạo và tập luyện văn nghệ.

Còn rất nhiều người thân thương, rất nhiều mối thâm tình không thể nào kể xiết trong suốt 12 năm mà tôi đã nương náu dưới mái nhà TS! Rồi đây chắc mỗi lần đi ngang công viên quen thuộc tôi sẽ ngậm ngùi, xao xuyến hồi tưởng lại sinh hoạt của mỗi sáng Thứ Bảy. Tập hợp cả LĐ chào cờ, rồi hát Hướng Đạo Ca, cùng Liên Đoàn Trưởng đọc 3 lời hứa, nghe thông báo tổng quát. Sau đó, mỗi ngành về chỗ của mình. Không biết từ lúc nào hình thành, các ngành đã “đóng đô” theo hình vòng cung. Đây là bầy Sói con dưới gốc bóng cây to nhất, tàng lá rậm rạp với bóng mát như cái nôi che chở nuôi nấng cho bầy lớn mạnh. Di chuyển theo chiều kim đồng hồ, kế tiếp là nhóm Thiếu Nam, rường cột của LĐ, nhóm có nhiều huấn luyện về kỹ năng HD nhất! Lúc nào cũng thấy gậy gộc, giầy nhợ...v.v... Bên cạnh Thiếu Nam, dĩ nhiên là các cô Thiếu Nữ của tôi, trái lại, rất nhàn nhã, giỏi...ăn hàng và nói chuyện!... Vì Nữ Hướng Đạo không đòi hỏi nhiều như Nam. Tuy các em cũng cần kỹ năng HD để xử dụng trong các kỳ trại nhưng về phần Award thì các em chỉ tập trung vào việc thực hiện đẳng cấp Silver trong đó cần các em biểu hiện khả năng giao tiếp với xã hội, tổ chức và lãnh đạo mà thôi. Vòng tròn tiếp tục với nhóm Juniors

chiếm một cái bàn. Các bé Brownies cư ngụ ở bàn tiếp theo, rất tiện lợi vì ngay sát cạnh sân chơi để khi các em có giờ nghỉ, có thể chạy ra xích đu, cầu tuột kể bên. Cuối cùng là các anh chị Thanh Nam và Thanh Nữ lớn nhất của đoàn. Nhóm Phụ Huynh trụ trì ở hai bàn liền tiếp gần bên gốc cây của bầy Sói, là điểm khép kín vòng tròn của LD.

Dù sinh hoạt riêng rẽ theo ngành, nhưng tôi rất thích những lúc có lý do để chạy qua chạy lại với các ngành khác. Có lẽ các em và các Trưởng khác đều chung ý nghĩ này. Chúng tôi tung tăng chẳng khác cá lội trong lãnh thổ quen thuộc của mình!... Rồi đến giờ hạ cờ, nối vòng tay hát bài chia tay, để giựt tay nhau, té lăn cù và thi nhau cười... Rồi tay nhau rời, có một số người vẫn còn lê la, cà kê...và rủ nhau đi ăn...như không muốn rời nhau!

Nhưng rồi đến lúc tôi cũng phải ...rời tay nhau vĩnh viễn và tất cả sẽ chỉ còn là kỷ niệm!

Có người góp ý “chị không làm trưởng nữa thì vào Ban Cố Vấn hay là Gia Đình Bách Hợp” !!!???.... Tôi lại có ý nghĩ khác biệt! Làm chuyện ấy chẳng khác nào bắt một người lính tác chiến ngồi chơi xơi nước ở văn phòng. Tuy tôi rất khâm phục các

trưởng lớn tuổi vẫn còn cố gắng chống gậy hay ngồi xe lăn tới tham dự các sinh hoạt HD trọng đại để nêu lên tấm gương tận tụy suốt đời cống hiến cho HD, được mọi người diu đỡ, dắt díu... nhưng sẽ không có tôi với hình ảnh yếu đuối, bất lực trước mắt đám đông. Đối với tôi, một khi nghĩ là nên chấm dứt tất cả, gọn ghẽ, dứt khoát. Vì tôi không thể nào chịu đựng nổi cảnh ngồi một chỗ nghĩ đến thời nào còn trẻ, khỏe để mà “vùng vẫy” trên sân với các em và các Trưởng, thời mà tôi thứ sáu còn gọi cho nhau để hỏi:

- “ Sáng mai có ra sân không?” (nghe như các cầu thủ đá banh nói chuyện...)

Khi thời điểm đã tới, dù buồn bã, tiếc nuối nhưng cũng xin giã từ tất cả nhé!

Tuy không phải là cánh hạc vàng nhưng tôi rất thích và xin chọn được ra đi theo kiểu này.

***Hoàng hạc nhất khứ bất phục phản
Bạch vân thiên tải không du du....***

4/2010

Sơn Ca Đan Tâm

